No. 2948 Woensdag 11 Mei 1938 55ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

Wanhoop nimmer!

De toekomstoorlog zal niet alleen een oorlog zijn met gemotoriseerd ijzer en staal, maar ook met gemotoriseerde mensen".

Men moet de Apocalyps openslaan om dergelijke gruwelen te kunnen begrijpen en het is misschien ook wel dit boek, dat ons het beste over deze gruwelen doet heenkomen, want 't houdt de belofte in van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde en het nieuwe Jeruzalem staat er heerlijk in uitgebeeld.

De laatste grote brieven van Z. H. den Paus zou men kunnen kenmerken met twee zinnen. In de eerste plaats getuigen ze van een onverbiddelijke werkelijkheidszin. In de tweede plaats zijn ze door 'n dergelijke kracht en door 'n dergelijke liefde gedragen, dat ze geen wanhoop brengen, maar hoop en krachtdadigheid. Er zijn er tegenwoordig veel die zich bewust zijn van de harde werkelijkheid, maar niettemin zijn ze er bang voor, steken als struisvogels hun hoofd in het zand, en jammeren en klagen. Er zijn er anderen, die wel vertrouwen hebben in het geloof, maar de werkelijke ernst van de toestand nog niet doorzien. De taal van deze mensen is wel religieus, maar [illegible] gebrek aan meeslepende kracht. [illegible] vallen zelfs licht in een toon, die romantisch is, sentimenteel, zonder inhoud, [illegible] men zou zeggen, dat ze in een zekere [illegible] zoutloosheid vervallen zijn. De taal der pauselijke encyclieken daartegenover is doordrongen van de werkelijkheid der ons omringende feiten en bovenal van de werkelijkheid des geloofs.

Wij beleven inderdaad merkwaardige dingen. Het Hosanna en het Crucifige ten aanzien van de leiders van het volk volgen elkander in een dergelijk snel tempo op, alsof ook deze psychische verschijnselen zich laten mechaniseren. [illegible]den over hetzelfde volk en [illegible] gebeurtenissen de meest verschillende [illegible] verspreid. [illegible] heeft er de [illegible] [illegible]heid heeft besloten [illegible] ook de [illegible]kshalve alleen degene [illegible] een sterke hand bedwingen [illegible]. Het bolsjewisme toont [illegible] in haar werkelijk afschuwelijke [illegible], hoe onschuldigen vandaag bekennen, hetgeen ze morgen herroepen en overmorgen waarschijnlijk weer bekennen. Het is voor normale mensen een volslagen raadsel, wanneer we zien, hoe ernstige en overtuigde mensen vandaag iets zeggen en morgen het tegendeel beweren en dat allebei met een overredingskracht, alsof ze van het ene ernstig overtuigd zijn als het andere.

Schenkt de techniek dan niet alleen waarheid, maar ook profeten?

Laat ons nog eens even stilstaan bij deze gedachten, want hier juist zien we een der grotesken van onze tijd.

Wij moeten de mensen opnieuw gaan bestuderen en de mensen van onze tijd te leren begrijpen. Het lijkt immers, bijna zo alsof de ziel een wijzerplaat is, met inplaats van de twaalf uurcijfers, zekere wereldopvattingen er op getekend: democratisch, totalitair, autoritair, parlementair.

Men kan ook nog een andere verdeling nemen: antroposofisch, boeddhistisch, lamaistisch; maar we moeten ons met die namen niet ophouden, want daar gaat het tenslotte niet om.

Het zeldzame is namelijk, dat de een of andere technische tovenaar in staat is bij de meeste mensen gewoonweg de wijzer uit de hand te nemen en hen gewoonweg die wereldopvattingen op te dringen, die hij van hen wil hebben.

Maar ook dat is nog niet zo zeldzaam, maar wel het feit, dat de wijzer daar werkelijk blijft staan en de mens opeens de overtuiging heeft, die hij hebben moet. Hij zal zelfs bereid zijn die wereldopvatting als insigne op zijn revers te dragen. Hij zal bereid zijn de naam van de drager der wereldopvatting brallend over over straten en pleinen uit te roepen. Hij zal de wereldopvatting, die hij pas is bijgetreden, als een onvergankelijke en eeuwige overtuiging vieren. Hij zal een glas drinken op zijn overtuiging en sterven voor zijn nieuw geloof. Hij zal er zelfs niet van afwijken als het ergste gebeurt.

Normaal zouden de processen in Moskou een einde moeten stellen aan het communisme. We zien daar echter niets van. Heeft er wel iemand enig vermoeden van, welke moeilijkheden hieruit voortspruiten voor de aanhangers van een geloof dat tot dusver als enig in zijn aard bekend stond?

Waar eindigt de techniek en waar begint het wonder?

Wij moeten opnieuw de mensen gaan bestuderen. We moeten het marteaarschap der ziel beschouwen, die niet meer werkt in het levende organisme, maar aan het kruis van de techniek is gespijkerd. Wij moeten de dood, de kille en onafwendbare dood en zijn [illegible] skelet-ogen aankijken. De collectieve terreur spreekt in de wereld[illegible] het laatste woord.

Het is onbegrijpelijk, dat er nog mensen zijn, die dat voor het eerste woord van een eeuwige jeugd houden. Wij zijn zo oud geworden, dat reeds een groot gedeelte van onze jeugd seniel ter wereld komt. Het is een soort ouderdomskwaal, dat de wijsheid aan formulen is gebonden en dat de hersenen verstenen. Het is een droevig, maar onomstotelijk feit, dat, nadat de vrije persoonlijkheid is vernietigd en in een machine veranderd, het werk der vernieling voortgezet wordt in de menselijke collectiviteit, die er voor de toekomst zal uitzien als een chaos van allerlei collectiviteiten.

De toekomst-oorlog zal niet alleen een oorlog zijn met gemotoriseerd ijzer en staal, maar ook met gemotoriseerde mensen. Men moet de Apocalypse openslaan om dergelijke gruwelen te kunnen begrijpen, en het is misschien ook wel dit boek, dat ons het beste over deze gruwelen heenkomen, want het houdt de belofte in van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde en het nieuwe Jeruzalem staat er heerlijk in uitgebeeld. De H. Vader besluit zelf zijn encycliek „Divini Redemptoris", die wij de encycliek van de katholieke totaliteit noemen kunnen, met een blik op den waren Verlosser der mensheid.

Terwijl een wereld ondergaat in bloed en tranen, wordt de heerlijkheid van God vervuld en de in Christus vergoddelijkte mens is werkelijk een wonderbaar antwoord op de in de scheiding van Christus vertechniekte, gebrutaliseerde en ten slotte verduivelste mensen, die in een verschrikkelijke aardse verzinnebeelding bewijzen, wat er van de mens overblijft, zo hij heeft gescheiden van dien God, die zijn jeugd verblijdde.

Nederland op de Wereldtentoonstelling te New-York

Men schrijft ons van uit Nederland:

Twee en zestig landen en de Volkenbond doen mede aan de wereldtentoonstelling te New-York, de vijfde wereldtentoonstelling, die in de Verenigde Staten wordt gehouden: Philadelphia in 1876, Chicago in 1893, St. Louis in 1904, Chicago in 1933, New-York in 1939.

Chicago's wereldtentoonstelling kostte 30 millioen dollar, die te New-York zal 150 millioen dollar kosten. Chicago zag terug op „een eeuw van vooruitgang", New-York ziet in de toekomst: „building in the world of to-morrow". In 1939 zullen, volgens den heer Grover Whalen, president van de Fair, 50 millioen mensen de tentoonstelling bezoeken en er 1 milliard dollar voor uitgeven.

De tentoonstelling komt op het terrein van de asvaalt der New-Yorkse voorsteden, die „Flushing Naedow" heet, gelegen op de Noordelijke oever van Long Island. De terreinen zijn 9 mijl verwijderd van Times Square en 12 mijl van Wallstreet.

In Juni 1936 begon men met het afgraven en ophopen van het terrein en het leggen van rioleringen en waterleidingen. Wanneer de tentoonstelling voorbij is, zal 1200 acres land gewonnen zijn, waarop een groot stadspark zal verrijzen.

Vijftien maanden voor de opening der tentoonstelling kwamen reeds elf fairgebouwen tot stand, terwijl 98 pct. is verhuurd van de totale, voor eigen gebouwen van particuliere inzenders beschikbare oppervlakte. Het eerste gebouw, dat gereed kwam, was het administratiegebouw. De hoofd-avenue, ter lengte van een mijl, loopt van het New-York City Building, rondom het Theme centre tussen de medicine en public health- en consummers-gebouwen, rondom het meer en verder tussen de gebouwen der buitenlandse officiele inzendingen naar het gebouw van de Verenigde Staten, dat Federal Governement Building heet.

Men weet, dat Nederland en Nederlands-Indië op deze tentoonstelling, waaraan de gehele wereld (op China, Duitsland en Spanje na) deelneemt, eveneens aanwezig zullen zijn. De commissaris-generaal voor deze officiele participatie, jhr. mr. A. C. D. de Graeff, is van mening, dat bij deze demonstratie het rijk of goed of in het geheel niet voor dag moet komen, een opvatting welke de regering ten volle deelt blijkens het besluit, aan de Staten-Generaal te zullen voorstellen, de subsidie van het rijk van ƒ 750.000 te verhogen tot ƒ 1.490.000. Nederland heeft dan ook alle reden op deze tentoonstelling zo voortreffelijk mogelijk voor het forum van de beide Amerika's te treden. Het is nog lang niet tot iedereen doorgedrongen, dat het rijk, volgens de Amerikaanse statistiek, op de vierde plaats staat in de rij der met de Verenigde Staten handeldrijvende naties. Het bereikte deze positie in 1936 en bevestigde haar in 1937. Dit betekent, dat de in- en uitvoerhandel van de Verenigde Staten met het rijk ongeveer half zo groot was als de gehele handel der Verenigde Staten met het Zuid-Amerikaanse continent, groter dan de handel der Ver. Staten met Duitsland en Italië tezamen en 173 millioen dollar meer dan de handel der Ver. Staten met de vier Scandinavische landen.

Aan de totstandkoming der inzendingen van Nederland en de Nederlandse overzese gewesten wordt door het werkcomité onder leiding van jhr. De Graeff en met medewerking van vele personen en instanties op het ogenblik hard gewerkt. Het project voor de bouw van een paviljoen van den architect prof. dr. ir. Slothouwer, waarvan de kosten in een redelijke verhouding tot op de op dit ogenblik te verwachten beschikbare fondsen staan, is thans vrijwel gereed. Einde vorige maand is de adviserend ingenieur van het werkcomité ir. J. W. Th. van Erp naar New-York vertrokken, terwijl, naar verwacht wordt, de aanbesteding in de tweede helft van Juli zal kunnen plaats vinden.

Niet alleen zal echter het gebouw een waardig product van Nederlandse architectuur, dat inslaat bij de Amerikaanse menigte, dienen te zijn, niet minder zal de inhoud van het paviljoen in rijke schakering en pakkende voorstelling behoren weer te geven wat Nederland en zijn overzese gebiedsdelen op cultureel en economisch terrein in de wereld betekenen. Dit is een probleem van de eerste rang. Niet alleen moet geinventariseerd worden, wat Nederland heeft laten zien, ook moet nagegaan worden wat de Amerikanen — het gros der bezoekers — zal interesseren, wat economisch voor Nederland van belang kan worden geacht, en hoe het moet getoond worden.

Twee afdelingen.

Ruwweg kunnen twee grote afdelingen worden onderscheiden: de afdeling, waarin de Nederlandse cultuur zal worden weergegeven, te zamen met het Nederlandse economische leven en dat van de West, en de afdeling, waarin Nederlands-Indië wordt getoond.

De wijze, waarop het Indische gedeelte wordt verzorgd, laat zich reeds in hoofdtrekken onderscheiden. Zowel technisch-aesthetisch als in financieel opzicht is de basis, waarop voortgewerkt kan worden, gereed, financieel dank zij de toezeggingen, waardoor op flinke steun van de zijde van de bij het Indische bedrijfsleven belanghebbende ondernemingen gerekend mag worden.

Ook wat de West betreft, mag met reden verwacht worden, dat het particuliere initiatief zich niet onbetuigd zal laten.

Wat Nederland betreft, zal nog een beroep op financiele steun van particuliere zijde gedaan worden, resp. worden voortgezet. Ondanks de ruime fondsen, door de regering ter beschikking gesteld, vereist een waardige demonstratie een bedrag aan fondsen, dat de thans beschikbare resp. in uitzicht gestelde nog aanzienlijk te boven gaat. Met vertrouwen mag worden verwacht, dat de beroep niet tevergeefs zal zijn. Het is begrijpelijk, dat men zich bij de beoordeling van de vraag of financieel tot het welslagen onzer Nederlandse deelneming zal bijdragen, afvraagt welk belang men heeft bij de handel met de Verenigde Staten. Dit gaat echter niet geheel op. Het gaat hier toch in de eerste plaats om de naam van Nederland in de wereld en ieder, wien die naam aan het hart gaat, moet er zich rekenschap van geven dat een al of niet behoorlijke deelneming, zelfs al of niet deelneming zonder meer, afhankelijk is van de mate, waarin van particuliere zijde financiele steun wordt verleend.

Inzendingen in groepsverband.

Daarnaast kunnen de ondernemingen, die belang bij de handel met de Verenigde Staten hebben, medewerken door het organiseren van inzendingen in groepsverband. Het is niet de bedoeling aan het Nederlandse gedeelte van het paviljoen een jaarbeurs-cachet te geven door het verhuren van standruimte en het maken van reclame voor het eigen artikel. Daarentegen is de opzet, dat door een pregnante voorstelling de bedrijfsgroep doet uitkomen dat, of hoe, het product ook in Nederland wordt gefabriceerd, waardoor propaganda gemaakt wordt, die alleen in de groep werkzame bedrijven uiteindelijk ten goede kan komen. Het uitkomen zal derhalve in principe anoniem moeten zijn.

Voor de grond- en wandruimte wordt geen huur in rekening gebracht. Belangstellenden mogen zich realiseren, dat Nederland van deze deelneming zo mogelijk ook commercieel nut wil trekken. In dit opzicht is er principieel verschil met de Nederlandse deelneming aan de wereldtentoonstelling te Parijs in 1937, waarvan „arts et technique dans la vie moderne" het thema was.

Bedrijfsgroepen zowel als individuele fabrikanten kunnen zich met plannen tot deelneming wenden tot de economische commissie Nederland (onderdeel van het werkcomité), waarin zitting hebben: dr. T. P. van der Kooy, voorzitter, mr. E. H. von Baumhauer, W. Graadt van Roggen, ir. W. H. van Leeuwen, H. D. Louwes, dr. H. Molhuysen, mr. M. H. Planten, mr. A. G. A. Ridder van Rappard, ir. A. L. H. Roebroek, mr. B. J. M. van Spaendonck, of tot den secretaris van het werkcomité en van vorenbedoelde commissie, mr. J. J. Oyevaar, Rijnstraat 24, 's-Gravenhage.

Opwekking der werkgeversverenigingen.

In een opwekking aan hun leden komen het Verbond van Nederlandse werkgevers, de Algemene R. K. Werkgeversvereniging en de Christelijke werkgevers vereniging tot de volgende samenvatting:

1. de Nederlandse regering is voornemens ƒ 1½ millioen bij te dragen;
2. wat de industrie betreft, de tentoonstellingsruimte wordt gratis beschikbaar gesteld; de kosten van de inrichting zullen in het algemeen voor rekening van de deelnemers komen; van geval tot geval is hieromtrent evenwel overleg te plegen met de commissie;
3. het commerciele karakter zal aan de tentoonstelling, hoewel de inzendingen als regel anoniem worden geplaatst, niet geheel ontbreken, daar een informatiebureau, waar de namen der fabrikanten bekend zijn, ter plaatse aanwezig is;
4. de secretaris der commissie, mr. J. J. Oyevaar, zal gaarne alle inlichtingen verstrekken en zo mogelijk binnen 1 maand de voorstellen van hen, die willen deelnemen, ontvangen;
5. Waar de Nederlandse regering van haar kant zoveel doet om de Nederlandse deelneming aan deze belangrijke wereldtentoonstelling te doen slagen, wekken wij onze leden gaarne op, zo mogelijk hunnerzijds tot deelneming te besluiten".

Een interessant artikel van het Engelse blad „Film Weekly"

Ook in niet-Katholieke kringen heeft de Katholieke actie voor de goede film, zoals deze overal op de wereld ontwikkeld wordt, de belangstelling getrokken van velen.

Het Engelse weekblad „Film Weekly", dat zich doorgaans door een gezond en objectief oordeel in filmaangelegenheden onderscheidt en niet meedoet aan overdreven verheerlijking van alles wat met de film samenhangt, bracht een uitvoerig artikel, waarin het zijn lezers de kwestie uiteenzette.

Na er de aandacht op te hebben gevestigd, dat de Kerk er op uit is, ook aandeel te nemen in de productie van de films, naast een algemeen toezicht, wijst het er op, dat de Katholieke Kerk zich met energie op de film heeft geworpen, als middel tot propaganda van haar ideeën, speciaal onder de jeugd.

Het is de Katholieke Kerk geweest, met haar ontzagwekkende massa van drie honderd millioen gelovigen, aldus „Film Weekly", die vier jaar geleden onvervaard de strijd inzette en direct prachtige resultaten wist te boeken. Eerst werd het plan de campagne uitgestippeld.

Kardinaal Pacelli zette als woordvoerder van den Paus de gedachten van Zijne Heiligheid over de kwestie als volgt uiteen:

„De Katholieken van heel de wereld hebben de plicht, zich ernstig met het filmprobleem bezig te houden. De belangrijkheid van dit probleem groeit met den dag en mag door hen geen ogenblik uit het oog worden verloren.

De bioscoop wordt heden ten dage machtiger dan de pers. Het is immers een feit, dat bepaalde films door millioenen toeschouwers worden gezien. Zijne Heiligheid wenst nog eens de nadruk te leggen op de urgentie van het apostolaat van de film, dit machtige, moderne wapen en middel ter beinvloeden der morele opvoeding van het volk. De ontdekkingen der wetenschap zijn geschenken van God, die voor Diens glorie en de uitbreiding van Zijne Koninkrijk moeten worden benut."

Deze trompetstoot, zo vervolgt het Engelse blad, werd gevolgd door een interessante en indrukwekkende campagne. De Kerk zag in, dat de film steeds indecenter werd en betreurde het noodlottige effect, dat dit verschijnsel speciaal op de jeugd had.

Talrijke protest- en boycotcampagnes werden speciaal in Amerika door tal van Protestantse secten op touw gezet. Ze sorteerden geen van alle enig effect, waren fatale mislukkingen.

Maar toen de Paus gesproken had, gebeurde er iets. Er kwam een boycot op grote schaal en voor de bioscopen werd zelfs gepost. Het aantal bezoekers verminderde onrustbarend. Campagnes in de bladen en talloze brieven brachten Hollywood danig onder de indruk. Meer dan dertig millioen Amerikaanse Katholieken waren te wapen geroepen.

En toen sloten de Protestanten zich hen aan. Een leider der Methodisten, bisschop Ernest Lynn Waldorf van Chicago erkende het: „Ik beschouw de campagne voor goede films als een der voornaamste bewegingen van deze tijd. De Katholieke Kerk is ons hier een heel stuk vooruit."

Nadat de Katholieken hun macht hadden doen gevoelen, maakten ze zich op, ook zeggenschap, direct of indirect, over de productie te krijgen. Ze tastten als het ware het kwaad bij de wortel aan.

Joseph Breen werd als filmcensor aangesteld en deze Katholiek oefent nog steeds een zij het dan ruim toezicht op Hollywood. Hij is er steeds op uit, Hollywood tot bezadigdheid aan te manen. (Men diene hier overigens in het oog te houden, dat hij niet officieel door een kerkelijke autoriteit is aangesteld en zijn oordeel dan ook in genen dele als representatief voor de Katholieke opinie mag worden aangemerkt. Dit blijkt trouwens ook uit heel wat, dat door Hollywood wordt afgeleverd en een principiele critiek niet kan weerstaan. Het Engelse weekblad acht de benoeming van een Katholiek tot filmcensor vanwege de industrie echter al een groot succes, hetgeen het inderdaad ook is, al bevredigt het ons nog in genen dele).

In Engeland werd eveneens een Katho-

DE KONING EN DE KONINGIN IN DE KEUKEN. Pas maakten de Engelse Koning en Koningin een reis door het Londense armendistrict, en bezochten een oud arm paar in hun woning te Illoot House, Londen. Hierboven ziet U de koning en de Koningin praten met Mr. Ch. Whitaker en zijn vrouw.

hiek als filmcensor aangesteld. En in het geval van Lord Tyrell gaat het om een officiele benoeming. Deze immers staat aan het hoofd van de British Board of Film Censors. „Film Weekly" acht ook deze benoeming veelbetekenend.

En in menige film uit Hollywood zag men de opvattingen van de Kerk gerespecteerd of zelfs weerspiegeld. De Kerk als een toevlucht voor de armen, de misdeelden en de wanhopigen naar de geest werd in Hollywoodse films naar behoren erkend.

De filmtsaar, Will Hays, evenals Breen in dienst der filmindrustrie, maakte een reis naar Italië en vroeg daar om een audiëntie bij den Paus, welke hem welwillend werd toegestaan.

De Heilige Vader liet zich tegenover hem waarderend over de nieuwe koers uit, de hoop uitsprekend, dat men in Hollywood op de ingeslagen weg zou voortgaan.

„Film Weekly" gaat vervolgens na, hoezeer de Kerk ook buiten Amerika de oorzaak was, dat er films gemaakt werden, waarin Haar idealen werden uitgebeeld.

Het blad somt een reeks van dergelijke films op, er de aandacht op vestigend, dat momenteel in de Verenigde Staten verschillende films, welke het kloosterleven in beeld brengen en in Frankrijk werden gemaakt, overal grote bijval vinden.

Wat het aandeel der Katholieken betreft, vermeldt het de nieuwe Franse film, waarin kardinaal Verdier, aartsbisschop van Parijs, zich verwaardigd heeft, op te treden.

Bij deze gelegenheid voegde hij de omstanders lachend toe „alstublieft, mijne heren, ik ben nooit filmster geweest, maar ik weet, hoe ik me als kardinaal moet bewegen..."

Wat Hollywood aangaat, daar heeft men plannen voor het verfilmen van de reizen van den H. Paulus, van het leven van Sint Franciscus van Assisië en van dat van Paus Gregorius den Grote.

Het blad gaat ten slotte iets te ver in zijn veronderstelling, dat eerlang in de kerken films zullen worden vertoond en deze aldus de bioscopen zullen leegpompen. Maar inderdaad gaat inder instigatie van de Katholieke Kerk vooral de religieuze film een grote toekomst tegemoet.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

Het grote probleem in Europa blijft voorlopig nog wel Tsjecho Slowakije met zijn minderhedenkwesties. Het is nog een van de erfstukken van de onzalige en domme vrede van Versailles, waar de Franse kleinzieligheid de hoofdtoon voerde en waar men niet heeft willen luisteren naar de wijze raad van den groten diplomaat Paus Benedictus XV. Europa wordt wel erg voor deze domheid gestraft en het einde zien we nog niet.

Om de oude Oostenrijkse Monarchie te treffen, moesten de niet-Oostenrijkse volken uit dat verband gerukt worden en dan z.g. om de volkeren autonoom te maken, ging men wel in een Tsjechisch Rijk 4 millioen Tsjechen, 3 millioen Duitsers, 2 millioen Slowaken, een klein millioen Hongaren en nog wat Polen, Slovenen en nog een half dozijn volkeren meer bij elkander voegen, die nu ieder op zich aan het ageren zijn, om de bedoelingen van Versailles, autonomie, ieder voor zich te krijgen en daardoor automatisch de Tsjecho Slowakische staat uit elkander te rukken.

Na Sudeten-Duitsers (de Slowaken zijn al van 1918 af bezig) en Polen zijn nu ook de Hongaarse minderheden met hun eisen gekomen.

Frankrijk en Engeland zijn druk doende om hun petekind van de doop van Versailles met raad en daad bij te staan en ook in een conferentie van de kleine Entente is de toestand van Tsjecho Slowakije onder de ogen gezien.

Op deze laatste conferentie schijnt Oost-Europa zich nader te hebben aaneengesloten en ook Hongarije nader tot deze kleine entente te hebben gebracht; heel waarschijnlijk met het oog op de strevingen van Italië en Duitsland, die dezer dagen in Rome beide invloedsferen verdeeld hebben en waarbij Duitsland zich heeft tevreden gesteld met politieke en economische aspiraties in de Zwarte zee.

Dit punt schijnt een der besprekingen te zijn geweest bij Hitlers laatste bezoek in Rome. Heel veel weten we er verder nog niet over en de gevolgen van dit bezoek zullen we hoofdzakelijk dienen af te wachten. Want de redevoeringen, die er zijn afgestoken, dienen vooral om het grote publiek zand in de ogen te strooien; en van daar dat men hier hoort dat de as Rome-Berlijn dezer dagen weer zeer versterkt is; een ander heeft door de gesproken woorden heen vernomen, dat het tussen Rome en Berlijn toch niet zo dik meer is als het wel geweest is.

Hitlers bezoek aan Rome heeft vanzelfsprekend de aandacht gevestigd op de verhouding van Hitler met het Vaticaan.

Deze is wel zo slecht, als maar enigszins denkbaar is. Was soms het vertrek van den Paus naar het Castel Gandolfo nog niet een voldoende bewijs, de sluiting van de Vaticaanse musea, tijdens Hitlers verblijf in Rome en de toespeling voor een groep pelgrims op het hakenkruis in Rome, welke niet het kruis van Christus is, spreken wel zo duidelijk mogelijk.

Het zou hierbij nu helemaal niet zo onmogelijk zijn, dat iemand nog daarbij gedacht heeft en een vergelijking heeft gemaakt met de houding van de Weense Kardinaal Innitzer, in de aanvankelijk verwarrende periode van de Oostenrijkse Anschluss.

Wij zouden op deze aangelegenheid niet terugkomen, ware het niet, dat kardinaal Innitzer zelf door een schrijven aan een buiten groot-Duitsland, echter in de Duitsse taal verschijnend dagblad een beschuldiging, en naar wij menen een zeer gewenste bevestiging heeft gegeven van 't door sommigen ingenomen standpunt, dat de z.g. instructies van den Aartsbisschop van Wenen nooit als zodanig uitgevaardigd of gepubliceerd zijn.

Men moge het keren of wenden, zo men wil, het is een feit, dat de publicatie van deze instructies het uitgangspunt van veel verwarring is geworden. Vooral door één van de richtlijnen, waarin de kardinaal aan de leiders der katholieke jeugdorganisaties opdracht gaf de overgang dezer bonden naar de Hitlerjeugd voor te bereiden. En onmiddellijk na deze bepaling volgde dan de mededeling, dat Hitler gezegd had, dat „de Kerk geen spijt zou hebben van haar trouw aan het grote Duitse Rijk."

Welnu, deze instructies zijn nooit uitgevaardigd of gepubliceerd. Kardinaal Innitzer zegt het zo duidelijk mogelijk in de bovenvermelde brief, waarvan de Katholieke Wereldpost, welke we dezer dagen ontvingen, de oorspronkelijke tekst in het Duits publiceert. Wij laten de woordelijke vertaling er van hier volgen:

„Hooggeachte Hoofdredacteur. Betreffende het artikel in no. 5 van Uw blad zou ik willen vaststellen, dat het (n.l. de instructies) een ontwerp was, dat in geen enkel binnenlands blad is verschenen en ook niet aan de geestelijkheid werd gezonden; ook nergens werd voorgelezen. Het kwam alleen door de indiscretie van een correspondent, die het zich op een of andere wijze wist te verschaffen, in het buitenland. Daardoor vervallen de conclusies betreffende de vijfde instructie vanzelf. Ik verzoek U mij Uw geëerd blad hier voor toe te zenden".

Hoe nu dit „ontwerp" in handen van een correspondent kwam, doet minder ter zake. De Kath. Wereldpost spreekt het woord „verraad" en daarna „verrader" uit.

Het „ontwerp" is niet aan de geestelijkheid gezonden; het heeft zelfs tenzij dan voor bestudering door enkele geraadpleegden, het Ordinariaat nooit verlaten. Het heeft nooit het karakter van een instructie gekregen, wijl het werd vervangen door het (eerste) gemeenschappelijk schrijven van het Oostenrijkse Episcopaat, hetwelk tot de gehele geestelijkheid en alle gelovigen van Oostenrijk werd gericht. En al heeft ook dit schrijven nog veel verbazing en zelfs ontsteltenis verwekt, het lag toch in een geheel ander vlak, zuiver van een raad, hoe bij het plebisciet over de Anschluss moest gestemd worden. Dit document is dan weer door de tweede verklaring achterhaald, welke helaas niet in Oostenrijk kon gepubliceerd worden. Ongetwijfeld een desillusie voor kardinaal Innitzer, die, na zijn onderhoud met den Führer, vertrouwde, dat de door het Concordaat gewaarborgde rechten der Bisschoppen tenminste in Oostenrijk niet zouden geschonden worden.

Noch het Vaticaan, noch ook de katholieke wereld hebben het vertrouwen, dat kardinaal Innitzer aanvankelijk gekoesterd heeft, ooit gedeeld. Vijf jaren ervaring in het Derde Rijk zijn een bittere les geweest. Heel duidelijk zijn dan ook, in de tweede, te Rome gegeven verklaring van het Oostenrijkse Episcopaat de voorwaarden aangegeven, waarop een verzoening tussen Kerk en Staat in groot-Duitsland moet gebaseerd worden. Het feit, dat een onverbiddelijke censuur hier weer onmiddellijk tot dood-zwijgen — de verschrikkelijkste methode waartoe een dictatuur haar toevlucht kan nemen — gedoemd heeft, rechtvaardigt de bezorgdheid dat het vertrouwen van kardinaal Innitzer ook voor de toekomst misplaatst zal blijken.

Een der omstandigheden, waaraan de kardinaal zeker gedacht heeft, is, dat door de Anschluss het Concordaat met Oostenrijk praktisch te vervallen komt. Er zullen dus nieuwe onderhandelingen tussen de Heilige Stoel en het groot-Duitse rijk gevoerd moeten worden. Waarschijnlijk zijn deze reeds begonnen, toen de Pauselijke nuntius, Z. H. Exc. mgr. Orsenigo onlangs door den minister van buitenlandse zaken von Ribbentrop in een langdurig onderhoud ontvangen werd.

Zal men daarbij tot een draaglijke regeling van de betrekkingen tussen Kerk en Staat in Duitsland kunnen komen, zoals die in andere landen welker politiek systeem op zich ook niet immer de katholieke goedkeuring kan wegdragen, doorgevoerd is? Wij zouden niets vurriger wensen, maar onze verwachtingen kunnen helaas! niet hooggestemd zijn, wijl het nationaal-socialisme naast politiek systeem, ook wil zijn en in inderdaad is een totalitaire levensbeschouwing, welke den gehelen mens onvoorwaardelijk opeist. Voor de Duitse en de Oostenrijkse katholieken zal, naar te vrezen valt, de kruisweg verlengd worden. Maar ook voor hen bestaat de zekerheid, dat na Calvarië de glorievolle morgen van de Verrijzenis zal gloren.

VERBANNING WEGENS HET LUISTEREN NAAR EEN GODSDIENSTOEFENING.

Naar uit Moskou gemeld wordt, heeft de Sovjetrechtbank van Witobsk de 53-jarige arbeiders Korzitski en zijn vrouw Walda tot vijf jaar verbanning naar Siberië en confiscatie van al zijn bezittingen veroordeeld, omdat zij door de radio hadden geluisterd naar een godsdienstoefening over een Poolse zender.

Bij de veroordeling werd gezegd, dat dit vonnis afschrikwekkend moest zijn, omdat vele mensen naar de Poolse godsdienstoefeningen schijnen te luisteren.

Deze propaganda van de Katholieke Kerk moet met alle mogelijke middelen tegengegaan worden.

EEN SNUIFJE?

„Ieder zijn meug."

De oudste tabaksnuivers in Europa zijn de Portugezen. In 1663 was in Portugal de gewoonte van het tabaksnuiven reeds zozeer ingeburgerd, dat Koning Alfons VI na een met behulp der Engelse troepen gewonnen slag, iedere soldaat van het hulp leger twee pond snuif schonk. Zijne Majesteit was ten zeerste verbaasd, dat niet alle soldaten deze buitengewone beloning aannamen en helemaal niet op prijs stelden.

In 1624 reeds was het gebruik van snuif zo toegenomen, dat het in de kerken verboden werd en alle snuifdozen werden geconfiskeerd.

In de aanvang der achttiende eeuw was aan de hoven het snuifje zeer geliefd. Verhaald wordt, dat de eerste koningin van Pruisen bij de kroning te Königsberg in 1701 tijdens de plechtigheid zat te snuiven, omdat de hele geschiedenis haar danig begon te vervelen. Prinses Elisabeth Charlotte van Orleans had een hekel aan snuiftabak. Zij schreef aan haar zuster: „Het ergert me geducht, als ik hier alle vrouwspersonen de vingers zie steken in de Tabatière der mannen; niets vind ik zo walgelijk als snuiftabak."

Zoals men ziet, — ook toen gold al: Ieder zijn meug.

NEDERLAND.

EEN WOORD VAN DR. FROWEIN.

Uit een artikel in de „Nieuwe Koerier":

Op de receptie van den voorzitter van de Katholieke Mijnwerkersbond, de heer Jos. Pelzer, onlangs bij gelegenheid van zijn zilveren jubilé bij deze Bond gehouden, verschenen gezamenlijk zeven mijndirecteuren, die alle Limburgse mijnen vertegenwoordigenden.

De president-directeur der Nederlandse Staatsmijnen, de heer mr. dr. Frowein, die in hun aller naam het woord tot den jubilaris richtte, noemde het een groot voorrecht in tegenwoordigheid dezer directies te mogen spreken en door die aanwezigheid te getuigen van de waardering „voor uw werk en voor uw Bond".

De aanwezigheid der mijndirecteuren noemde mr. dr. Frowein het symbool hunner verhouding met den heer Pelzer en de Bond in dit machtig industriecentrum, waar eerst zegen aanwezig is bij een goede samenwerking.

Die samenwerking achtte hij een der hoekstenen van de industrie en den heer Pelzer een goed leider van een goede Bond, dien de mijndirecties hebben leren kennen als een man van één stuk en leren waarderen, als het er om ging, de positie der mijnwerkers te verbeteren, maar ook, als het er om ging, wijzigingen in te voeren, die minder goed waren.

Hoe staat het met het Curaçaose Sportpark?

De noodzakelijke eis voor een gezonde geest is een gezond lichaam. De oude Romeinen hebben dat reeds neergeschreven in het kernachtige woord „mens sana in corpore sano".

Vooral in onze tegenwoordige tijd wordt aan de lichaamlijke opvoeding een grote plaats ingeruimd. Door sommigen misschien een te grote plaats; maar er totaal niets aan te doen, is een niet minder groot euvel.

Een ieder die met opvoeding te maken heeft, is tegenwoordig evenzeer overtuigd van de noodzakelijkheid van lichamelijke opvoeding, als van een opvoeding des geestes.

Alle instellingen dan ook van onderwijs besteden grote sommen aan gelegenheden om de hun toevertrouwde jeugd te doen deelnemen aan gezonde lichamelijke sport.

De cijfers die het laatste jaarboek van R.K. Onderwijs en opvoeding, daarover geeft, lopen over honderd-duizenden, die meestal worden uitgegeven of met gehele of met gedeeltelijke Rijkssubsidies.

Dat het met het niet-Katholieke in het bijzonder met het Openbare onderwijs niet slechter is gesteld, behoeven we niet aan te tonen.

En wat doen de gemeentes? en het Rijk?

De financiele toestand is in de laatste jaren in Nederland niet rooskleurig geweest en is het momenteel nog niet. Toch gaf Rotterdam enkele jaren geleden kapitalen uit voor een groot stadion en Amsterdam, dat een keurig stadion heeft, heeft dezer dagen nog weer enkele millioenen afgezonderd voor een nieuw, dat gebouwd zal worden. Dan de verschillende volksbaden, sportfondsenbaden enz., die alle met Rijks- of gemeentesubsidies gebouwd worden.

Maar we behoeven zo ver niet te kijken. Slaan we maar eens een blik op wat b.v. een particuliere Mij als de C.P.I.M. doet voor de sport van zijn employés.

En wat doet het Gouvernement van Curaçao?

In dit tropenland, waar het water zo verschrikkelijk duur is, dat voor het gewone volk een bad niet te betalen is; maar waar de zee ons van alle kanten omspoelt, is er voor het gewone volk nog geen gelegenheid om een zeebad te nemen.

Dit gemis wordt reeds jaren lang gevoeld. Jaren lang is dit aan ons Bestuur bijgebracht. En een der eerste plannen van de Cur. Bond voor lichamelijke Opvoeding was, daarin te voorzien.

Maar toen de eerste stappen daartoe bij Gouverneur van Slobbe gedaan werden, deed de malaise op Curaçao zijn intrede. Men moest voorzichtig zijn met de uitgaven en er kon niets anders gedaan worden, dan aan de C.B.L.O. uit de toen pas opgerichte Bond Fortuna enkele aandelen te geven, om door langzaam sparen zelf een fonds daartoe bijeen te brengen. Het Gouvernement kon toen niets meer doen. Hoezeer Gouverneur van Slobbe zelf een groot bewonderaar van de Sport was.

De C.B.L.O. heeft niet stil gezeten. Plannen werden gemaakt, bestudeerd, herzien; maar de grote honderdduizend daarvoor nodig, zouden nog jaren op zich laten wachten, moest de Bond alleen met zijn fortunagelden deze plannen gaan uitvoeren.

Daarbij kwam de behoefte, de zeer dringende behoefte aan terreinen voor de overige sport, welke behoefte volgens sommigen groter was, als die van een zwemgelegenheid, omdat deze overige takken van sport veel meer werden beoefend als het zwemmen. Maar werd hierbij niet vergeten, dat er op Curaçao zo weinig werd gezwommen, omdat de gelegenheid daartoe ontbrak? Zeker is dan toch, dat in de tropen de behoefte aan baden groter is, dan aan enig andere sport. En een goede badgelegenheid in de tropen is een eerste eis van de hygiene.

Maar voor Curaçao braken weer betere dagen aan. De begrotingen maakten zelfs een indruk, dat men eigenlijk met het geld geen weg wist. Als illustratie hiervoor geven we de suppletoire '37, waar tot onze grote verbazing en van ingewijden zelfs, eensklaps een 100.000 verscheen tot verbetering van de haven, terwijl er nog geen plannen voor bestonden. En nog groter werd onze verbazing toen bij een memorie van wijzigingen deze 100.000 maar ineens veranderd werden in 80.000 voor een weg naar het derde district, en 20.000 voor de boot van den Gouverneur.

In die dagen heeft de semiofficiele C.B.L.O. zich weer eens gewend tot ons Bestuur. Zonder resultaat. De Beurs schreef er een artikel over. Dit blad, wel merkwaardig, had meer resultaat en het artikel werd ter advies opgestuurd aan onze schoonheidscommissie, die laten we veronderstellen, met de beste bedoelingen, zelfs met een groot uitgewerkt plan voor den dag kwam, van een zwembad met stadion. We menen echter, van betrouwbare bron te weten, dat deze bedoelingen, eerder ten nadele dan ten voordele hebben gewerkt. Dit rapport ging weer ter advies aan de C.B.L.O., de C.V.B. en de R.C.C. Waarop de C.B.L.O. met het reeds jaren in de Bond bestudeerde plan voor den dag kwam, waarmede de genoemde sportbonden geheel accoord gingen en wat mondeling aan den Gouverneur werd toegelicht.

Intussen verschenen de Suppletoire begrotingen 1938 en de begroting 1939, zonder iets voor de zo hoog nodige lichamelijke opvoeding; Trouwens voor het volkswelzijn bevatten deze begrotingen al wel heel weinig: zelfs een 60.000 voor Volkshuisvesting was er op vergeten.

Wel stonden er op deze begrotingen zeer riskante posten voor bevordering van landbouw, en zelfs jaarlijks terugkerende posten, terwijl er op Curaçao nog geen 500 mensen van de landbouw leven en er alleen in de Curaçaose voetbalbond 1200 jonge mannen sport beoefenen.

Ook vinden we in de begroting 1939 een post van 100.000 om de defensie te steunen van het Moederland. We hebben er reeds over geschreven, dat deze post ons niet onsympathiek is; maar waar Nederland nog in deze slechte tijden millioenen uitgeeft aan lichamelijke opvoeding, kan deze post dus even goed beschouwd worden als een bijdrage tot deze millioenen, terwijl de Curaçaose begroting zelf geen cent aan lichamelijke opvoeding uitgeeft.

Bevordering van de lichamelijke opvoeding is Staatstaak; en zeker waar het particulier initiatief te kort schiet. En tot nu toe is aan deze taak nog niet de nodige aandacht besteed, welke deze verdient en welke ook door de hygiene gevraagd wordt.

Alleen op het hygienisch toezicht op onze haven, wordt per jaar bijna een ton overgehouden; er lopen geruchten, dat men deze dienst wil afschaffen, waarbij dan een inkomstenpost van bijna een ton op onze begroting zal vervallen. We hopen, dat dit gerucht niet waar is; maar dat deze gelden zullen besteed worden aan de volkshygiene en wel de beste, n.l. de preventieve. Wanneer het huidige Bestuur het initiatief zal nemen deze gelden te besteden, voor de eerste jaren althans, aan de bevordering van de lichamelijke opvoeding door het bouwen van een sportpark annex volkszwembad, dan zal het zich hier gesticht hebben een monument, niet alleen van materiaal, maar ook in de harten van de mensen.

Een Gouverneur Wouters-stadion aan de Gouverneur van Slobbeboulevard, zou niet slecht klinken, maar bovenal, zou een weldaad zijn aan de Curaçaose bevolking.

HET NIEUWE SPELLING-EXPERIMENT VAN MINISTER SLOTEMAKER.

We lezen in Ons Noorden van 15 April.

Dat minister Slotemaker zelf zo naief was om te menen, dat hij, die reeds zovele blunders op het terrein van onze spelling gemaakt heeft, met zijn jongste experiment de spellingsvrede en de orde zou hebben bereikt, mag bij hem geen verwondering baren. Dat er intussen ook nog ernstige bladen zijn, die zulks geloven, mag onbegrijpelijk heten.

Misschien dat het artikel in De Morgen, een blad dat zelf tot nu toe niet de nieuwe spelling volgde, hen uit de droom helpt. We ontlenen er het volgende aan:

„Deze minister van O.K. en W. heeft zich al eens meer vergist, maar als hij meent het spellingprobleem met deze monstervertoning waarlijk te hebben opgelost, zal dit zijn grootste vergissing worden.

De vereenvoudigers, die 't compromis Marchant loyaal hebben aanvaard, zullen dit reactionaire traktaat niet nemen, niet kunnen nemen. Zij zullen zich

opnieuw aangorden voor een tweede verwoede spellingsstrijd. De tweede spellingsoorlog gaat beginnen en het is de minister, die daartoe provoceert.

De minister jaagt het onderwijzend personeel voor 80 pCt. tegen zich in het harnas, hij desorganiseert opnieuw het onderwijs in de moedertaal, hij wil de wijzers van de spellingklok achteruit zetten, hij geeft ons een hybridisch onding.

En hoe moet het nu met de uitgevers? Die hebben een strop gehad bij de invoering van de spelling-1934 en pas zijn ze daar zowat overheen of de Regering draait ze een nieuwe strop.

Als nu weer het spellingmengelmoes van Slotemaker de Bruine het onderwijs wordt opgedrongen, lijden de uitgeversbedrijven voor de tweede keer een enorme schade, doordat tienduizenden pas gedrukte schoolboeken praktisch waardeloos worden.

Maar in de Memorie van Antwoord rept de minister daar niet van.

Wat heeft dat zwijgen te beduiden? Men zal toch de dwaasheid en de onredelijkheid niet zo ver voeren om in deze benarde tijden ook nog enkele bedrijven moedwillig te nekken?

Het lijdt geen twijfel of de Regering zal van verschillende zijden op felle en hardnekkige tegenstand stuiten.

Men negeert het gevoerde debat in de Tweede Kamer en de motie-Moller, men negeert de feitelijke toestand zoals die in de praktijk is gegroeid, men negeert de eisen van het moedertaal-onderwijs, men negeert de belangen van het reeds eenmaal zo hard getroffen uitgeversbedrijf, men negeert dit alles om te voldoen aan een idee fixe van een minister die daardoor voor de zoveelste maal de Regering, waarvan hij deel uitmaakt, inpopulair zal maken bij haar beste vrienden.

Van dezen minister, die te onzaliger ure in dit Kabinet werd gehaald, beleeft het onderwijs alleen maar ellende en het Kabinet dat hem chaperonneert, geen plezier.

Het onderwijs zal zich bij deze misgreep, die lijnrecht ingaat tegen het natuurlijke ontwikkelingsproces in het leven der taal, niet gedwee neerleggen. de Tweede Kamer zal zeker niet zonder meer den minister laten voortmodderen.

Vrede? Nen, de tweede spellingoorlog begint, en wij hopen van harte, dat het einde mag zijn: de beslissende nederlaag en de abdicatie van den bewindsman, die ons onderwijs deze kool wil stoven.

Ons Onderwijs-departement heeft dringend behoefte aan een frisse kracht en vooral aan... een kracht!"

Aldus De Morgen.

De organen van de Soc. Arbeiderspers schreven deze week precies hetzelfde.

De Kath. Volkskrant wees ook dit dwaze en uit een taalkundig oogpunt bespottelijke compromis af.

De Zuid-Limburger stak er op geestige wijze de draak mee. En ook het officieel orgaan van de Ned. Kath. Onderwijzers-organisatie roept deze week op tot krachtige strijd tegen wat het blad noemt deze halfslachtige en het gehele onderwijs ontwrichtende beslissing.

Honderdduizenden kinderen, zegt dit orgaan, hebben de „n" niet meer geleerd.

Millioenen schoolboeken zullen waardeloos worden.

Zo wordt een groot geestelijk en stoffelijk onheil aangericht.

De strijdbijl moet weder opgegraven worden, zegt het blad.

Ook de Nederlandse uitgevers zullen tegen deze halfslachtige oplossing, die hen opnieuw grote schade brengt en alles opnieuw op losse schroeven zet, want de minister kondigt al weer een commissie aan, die de „n" andermaal onder de loupe zal nemen, krachtig strijd gaan voeren.

Het is dan ook volkomen onbegrijpelijk, hoe het Kabinet opnieuw hier de heer Slotemaker de vrije hand heeft gelaten.

Intussen zullen de Staten-Generaal hier een stokje voor moeten steken.

Zijn gesol en gepruts heeft nu genoeg schade veroorzaakt.

K
KRO
O

Wereldprogramma
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd

Zondag, 15 Mei 1938.

1. Wilhelmus — Opening
2. OPERETTE-CONCERT DOOR HET K.R.O. ORKEST o.l.v. FREDY SALOMON, m.m.v. HET FRITZ HIRSCH-GEZELSCHAP
   a. Wir wollen das Leben geniessen ....Fr. W. Rust
   b. An so einem Tag wie heute, uit „Grüzi"......... Rob. Stolz
   c. Mit Blumen möcht' ich deinen Weg bestreuen, uit „Die Königin befiehlt"........... Eulner
3. Rond het eerste Eeuwfeest van de geboorte van den Heiligen Gabriël Possenti, door Pater Bernard C.P.
4. Vervolg van het Operette-Concert
   d. Wann kommst Du......Rob. Stolz
   e. Lied uit de operette „Walzerparadies" .... O. Strauss
   f. Wir haben Geld, wir haben Geld, marslied uit „Liebe in der Lerchengasse" ......Anno Vetterling
5. De Wereld in Vogelvlucht door Paul de Waart
6. Van en Voor de Missiepost
7. Eventueel Actuele Aetherflitsen en Vaderlandse Kroniek
8. Sluiting.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via de P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Der Waffenschmied, Ouverture..... A. Lortzing Berlijns Operahuis-Orkest o.l.v. Dr. Hans Schmidt-Isserstedt
2. Medische Causerie
3. „Ik hou van Holland"
   a. Ik hou van Holland............ W. Schootemeyer Joseph Schmidt, met orkest
   b. En toch hou ik van Holland het meest De Vier van Tholen en Van Lier
   c. O schitterende kleuren.......... Dr. J. Heye Henk Viskil, tenor met orkest
   d. O dierbaar pleje grond... Henry Carey het K.R.O. Koor o.l.v. Gerard Vermeulen
4. De Wereld in Vogelvlucht door Paul de Waart
5. Van en voor de Missiepost
6. Sluiting.

PROCES-VERBAAL OPGEMAAKT.

Tegen de 52-jarige naaister V. is door de Politie proces-verbaal opgemaakt wegens overtreding van de LoterijVerordening.

AANRIJDING.

In de namiddag van Zondag j.l. had op de weg leidende van Montagne naar New-Port, ter hoogte van perceel Montagnd di Rey No. 239, een aanrijding plaats tussen een luxe auto, bestuurd door den 30-jarigy H. en een vrachtauto, bestuurd door den 44-jarigen L. Een aantal personen liepen hierbij verwondingen op van lichte aard. Naar de oorzaak van de aanrijding wordt door de Politie een onderzoek ingesteld.

MAANSVERDUISTERING.

Zaterdag 14 Mei 's morgens van ongeveer kwart voor drie tot kwart over zes.

De aarde draait in een bijna cirkelvormige baan om de zon en de maan draait in een bijna cirkelvormige baan om de aarde. Deze twee baanvlakken vormen een geringe hoek met elkander. Daardoor komt het, dat de aarde zo nu en dan maar eens precies **tussen de zon en de maan** in staat. Wat er dan gebeurt, noemen we een **maansverduistering.**

Nemen we voor het gemak het geval zo gunstig mogelijk: dus een verduistering die totaal is en waarvan de totaliteit (de tijd dat de maan volledig verduisterd blijft) zo lang mogelijk duurt. Dan verloopt er van het begin van de totale verduistering tot het einde daarvan, een tijdruimte van een uur en drie kwartier, dat is gelijk aan honderd vijf minuten. De verduistering van veertien Mei is niet zo volmaakt. Op die dag duurt de totaliteit slechts een en vijftig minuten. Dat komt omdat de maan niet precies door het midden van de schaduwkegel heengaat, maar een beetje langs het midden heen. Als de maan zover van het midden afblijft, dat een gedeelte van haar schijf niet eens meer door de kernschaduw kan bedekt worden, dan krijgen we slechts een gedeeltelijke maansverduistering te zien.

De kernschaduw noemen we de schaduwkegel, die gevormd wordt door de lijnen, die de rand van de zonneschijf kunnen getrokken worden langs de rand van de aardschijf; zo:

KERNSCHADUW

Er is ook nog een bijschaduwkegel, maar die telt voor de eclips (verduistering) niet mee. Die kegel wordt gevormd door de lijnen, die van de bovenrand van de zonneschijf langs de onderrand van de aardschijf lopen en van de onderrand van de zonneschijf langs de bovenkant van de aardschijf; zo:

BIJSCHADUW

Men zou denken, dat de maan bij volledige verduistering geheel onzichtbaar wordt. Toch is dit niet zo. Ze zal bijna altijd nog vrij duidelijk zichtbaar zijn en een doffe, roestbruine kleur hebben. Dit eigenaardige, mooie verschijnsel, danken we uitsluitend aan de breking en verstrooiing van het zonlicht in onze dampkring. Deze laatste bewering zal wel enige nadere uitleg behoeven.

Licht breekt als het door bepaalde stoffen valt, b.v. door een kristallen prisma. We zien, als we de proef nemen, dat niet alle licht even sterk breekt. Nemen we de klassieke verdeling van de regenboog in zeven kleuren: rood, oranje, geel, groen, blauw, indigo, violet, dan is violet het minst breekbaar en rood het meest. Ook de atmosfeer van de aarde doet het zonlicht breken en wel meer of minder, naar gelang de vochtigheid van de lucht.

Denken we ons nu een ogenblik staande op de maan bij volledige maansverduistering en kijkende naar de aarde. We zien de aarde als een grote donkere schijf met een rood lichtende rand. Dat rode licht is het sterk omgebogen (gebroken) rode bestanddeel van het zonlicht. Deze ombuiging is sterk genoeg om de maan te verlichten., daardoor rossig, roodbruin of donkerbruin wordt, naar mate de vochtigheidstoestand van de aardatmosfeer.

Deze typische verlichting van de maan kan sterk en helder genoeg zijn, om door een goede kijker de verschillende eigenaardigheden van het maanoppervlak duidelijk genoeg te laten zien.

Een bijzonderheid van deze eclips is nog, dat ze in West-Indië goed zichtbaar is, maar in Holland niet. Het Moederland mag echter genieten van een prachtige complete eclips op zeven November van dit jaar, die we hier gedurende het eerste half uur na zonsondergang kunnen zien eindigen.

M. L.

OVERREDEN.

Op 12 April j.l. is de 13-jarige scholier S., terwijl hij op een rijdende vrachtauto wilde klimmen, hiervan afgevallen en met zijn linkervoet onder een der wielen terecht gekomen. Tengevolge hiervan heeft hij een vrij ernstige verwonding aan genoemd lichaamsdeel opgelopen. Per ambulance-auto is hij naar het St. Elisabethsgasthuis vervoerd en aldaar ter verpleging opgenomen. Naar de juiste toedracht van het gebeurde wordt door de Politie een onderzoek ingesteld.

BRAND.

Op 13 April j.l. ontstond brand in een alhier gevestigde restaurant door het wegwerpen van een eindje brandende sigaret in een gedeeltelijk met papier gevulde kist. De brand werd door personeel van het restaurant geblust met water. De inmiddels uitgerukte kleine brandspuit behoefde geen dienst te doen. Door de Politie is een onderzoek ingesteld naarde juiste toedracht van het gebeurde.

In de avond van 13 April l.l. ontstond bij een alhier gevestigd benzine-station brand tijdens het vullen van de tank van een autobus en werd door middel van een brandbusapparaat geblust. De direkt uitgerukte brandweer behoefde geen dienst te doen. Een onderzoek naar de oorzaak van de brand wordt door de Politie ingestel.

EEN BLINDE LUISTERVINK.

Door den 21-jarigen assistentstillman S. werd bij de Politie aangifte gedaan van verduistering van een radio-toestel. In verband hiermede is door de Politie aangehouden en gehoord de 23-jarige chauffeur H., die bekende het bedoelde radio-toestel ten eigen bate te hebben aangewend. Het radio-toestel is in beslag genomen en H. is onder aanzegging van proces-verbaal op vrije voeten gesteld.

NAAR EEN HUURVERORDENING.

Een eigen huis, een eigen haard, dat is een ideaal, dat geinspireerd heeft tot het schrijven van romans. Een eigen huis. In onze tijd is er van dit ideaal niet veel overgebleven. Nu heeft men een huurhuis en zonder een traan te laten zou men het kunnen verlaten. Nu heeft men een radio op afbetaling en een stofzuiger, die reeds begint dienst te weigeren, moet nog betaald worden.

Er is niet veel van het ideaal overgebleven, om het den mens gemakkelijk te maken is alles te huur.

Men moet echter niet vergeten, dat als men iets gaat huren, er dan rechten en plichten zijn voor den huurder en voor den verhuurder. Neemt men b.v. het huren van een huis. Er zijn dan rechten en plichten aan beide kanten. Op zich lijkt dan den verhuurder een grotere macht te hebben, daar hij toch de bezitter is van het huis, dit is echter maar betrekkelijk waar, hij heeft ook zijn plichten, en juist doordat hij bezitter is, zal hij gauwer in de verleiding komen, om misbruik te maken van zijn betrekkelijk grotere macht als bezitter.

Zo maakt een verhuurder van een huis misbruik van zijn macht als bezitter, indien hij aldus te werk gaat. Hij kondigt aan, dat er een huis te huur is. Welnu, we weten dat bij de huidige toestand hier, die, naar men zegt op woningsnood gaat lijken, er veel liefhebbers op zullen komen dagen. Wanneer hij, ziende dat de mensen werkelijk verlegen zitten, om een huis de een liefhebber tegen de ander gaat uitspelen, dan zal hij een mooie huurprijs maken, maar laten we het er direkt bij zeggen; een huurprijs, die veel te hoog is, veel te hoog voor zijn woning.

Er worden zo dikwijls huurprijzen gemaakt, die ver boven de huurwaarde van het huis uitgaan Van de nood der huurliefhebbers wordt misbruik gemaakt.

Een oplossing zou zijn, dat de staat een term ging stellen. Alle huizen ging indelen in een paar klassen en ging verordenen. Een huis vallend in die klas, mag hoogsten tegen zoveel en een huis vallend in die klas, mag hoogstens zoveel opbrengen aan huur. Lastig! Maar wie is dan de schuld, dat vadertje staat weer het euvel op zich moet laden, altijd zo lastig te zijn? Dat alles komt voort uit een gebrek aan sociale zin.

Br.

VERNIELINGEN.

Door den 60-jarigen visser F. werd bij de Politie aangifte gedaan van vernieling van zijn vissersbootje. Naar den dader wordt een onderzoek ingesteld.

De 18-jarige werkman L. heeft bij de Politie aangifte gedaan van vernieling van enige aan hem toebehorende kledingstukken. Een onderzoek wordt ingesteld.

Door de 34-jarige naaister C. werd bij de Politie aangifte gedaan van huisvredebreuk en vernieling. Een onderzoek wordt ingesteld.

R.C.C. WINT DE ASIENTO-ZILVEREN BAL.

Voor de derde maal vonden Zondag l.l. de wedstrijden om de Zilveren Bal plaats; wedstrijden die zich steeds meer in de belangstelling van het publiek mogen verheugen. Natuurlijk brachten deze wedstrijden weer de nodige verrassingen mee. **Scherpenheuvel** speelde gelijk tegen Feyenoord (0—0), wat wel zowat in de lijn ligt. De tweede partij werd echter door **Hercules** met 1—0 van S.U.B.T. gewonnen, bij welke uitslag velen zich even de ogen uit zullen wrijven. Dat **Jong Holland** het in de derde partij niet verder wist te brengen dan een 2—0 overwinning op de 2de Klasser Atletico, is ook maar een pover resultaat. **R.C.C.** beantwoordde beter aan de verwachtingen door er **Hollandia** met 3—0 onder te houden, terwijl ook de vijfde partij in de lijn der competitie bleef, daar **Asiento** en **Transvaal** elkaar geen enkel doelpunt gunde. In de halve beslissing nield **Hercules** er met 1—0 Scherpenheuvel onder, terwijl **Jong Holland** met 1—1 tegen **R.C.C.** gelijk speelde; een spelletje dat zich in de wedstrijd **Asiento — Hercules** herhaalde (0—0).

Zoals U ziet hebben, evenals het vorig jaar de strafschoppen, wel een grote rol te spelen gekregen. Wanneer we bovendien het aantal doelpunten even optellen, komen we tot dit resultaat: in 9 wedstrijden werd slechts 10 maal gescoord. O.i. een zeer pover resultaat! En waaruit weer eens te meer blijkt, dat we een groot gebrek hebben aan geschikte voórspelers én aan schutters. Er zijn natuurlijk nog wel andere oorzaken te noemen, die debet zijn aan dit geringe aantal doelpunten. Een ervan noemden we reeds het vorig jaar, toen we opmerkten, dat een dergelijke serie wedstrijden op één dag, geen tropenwerk is.

Waarom de achtste- en kwart-finales niet op een avond (of twee avonden) in de week gespeeld? Op Zondag zouden dan vóór de middag de halve finales verspeeld kunnen worden terwijl 's middags de finale plaats kan vinden. Dit zou het spelpeil zeker ten goede komen. Natuurlijk zitten ook aan deze regeling de nodige nadelen, maar o.i. wegen deze niet op tegen het grote voordeel, dat spelers en spelpeil er wel bij zouden varen.

Asiento heeft het nu zelf aan den lijve ondervonden, wat het zeggen wil, twee wedstrijden onmiddellijk na elkaar te moeten spelen.

De finale ging tussen Asiento en R.C.C., waarbij we practisch twee gelijkwaardige partijen aan het werk zagen, Vrouwe Fortuna echter op de van haar bekende wijze, naar R.C.C. lonkte. De eerste helft eindigde na van beide zijden prachtig missen van een aantal kansen in 0—0, een stand, waaraan vooral de beide keepers hadden meegewerkt. Zowel Goetzee als Vos, waren best op dreef die middag; de eerste zelfs een tikje beter dan nummer twee.

De tweede helft was een getrouwe nabootsing van de eerste, met Asiento toch iets in de meerderheid nu. De voorhoede was echter niet productief, wat voor een deel weer te wijten was aan de forse verdediging van R.C.C. Na tien minuten spelen neemt deze laatste club de leiding om die niet meer af te staan. Dit enigste dolpunt van deze finale had voorkomen kunnen worden. De links-buiten van R.C.C. drijft mooi op, passeert zelfs de backs van Asiento, is echter nog ver genoeg van de goal af om de rechtsback de gelegenheid te geven zich te herstellen. Wat dan ook gebeurde. Goetzee, die o.i. de toestand verkeerd beoordeelde, was intussen reeds uitgelopen en zag met een tam schotje van den l.-buiten van R.C.C. de bal over zijn hoofd in het doel druilen. Jammer, dat in een overigens uitstekend gespeelde wedstrijd, één enkel ogenblik van onoplettendheid juist het beslissende doelpunt moet kosten. In de stand kwam verder geen verandering meer, hoe Asiento het dan ook probeerde.

En zodoende kon de Voorzitter van Asiento na afloop met een toepasselijk woordje aan de winnende club en aan het bestuur van de C.V.B. de fraaie Zilveren Bal aan R.C.C. uitreiken. Het deed een ogenblik vreemd aan, dat bij deze uitreiking alleen de aanvoerder van Asiento tegenwoordig was. R.C.C. zelf was echter ook niet voltallig present en we veronderstellen dus, dat de afwezigen, zowel van Asiento als van R.C.C., meenden dat hun wel een ogenblik gegund zou worden, zich even wat op te frissen.

Alles samen is het Zondag een sportieve dag geworden, waarop zowel Asiento als de C.V.B. en haar leden met genoegen zullen terugzien.

S.R.

IN DANK ONTVANGEN.

Van de Firma Maduro & Sons de schepenlijst over de maand Mei en de lijst van de Grace Line.

Van de K.N.S.M. de schepenlijst over de maand Mei en de verschillende timetables dezer maatschappij.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de „Beurs en Nieuwsb."

In het jaarverslag van de Rotterdamse Lloyd wordt gemeld dat de winst ƒ 8.003.330,— bedroeg, waarvan een bedrag van ƒ 6.074.482,— werd bestemd voor afschrijving van de vloot. De verbetering in het bedrijf zette door. Diverse schepen werden verhuurd, hetgeen echter gevolgje verliezen opleverde.

Naar Aneta verneemt heeft Mgr. de Jong, aartsbisschop van Utrecht de uitnodiging aanvaard tot het bijwonen van de doopplechtigheid van Prinses Beatrix.

Zaterdag is Hare Majesteit de Koningin voor enige dagen naar Den Haag gekomen, in verband met de doopplechtigheid van Prinses Beatrix.

Naar verluidt zal Prinses Juliana de Prinses ten doop houden.

De doop van Prinses Beatrix zal Donderdag plaats vinden.

De Plechtigheid zal worden uitgezonden.

Vermoedelijk zullen de Nirom zenders hier verstaan worden om 6.10 C.T. tot 8.10 C.T. op 27 M.

Bij de doopplechtigheid van Prinses Beatrix zal een deputatie aanwezig zijn van Nederlandse kolonisten te Amager bij Kopenhagen. Zij zullen in oud Nederlandse kleedij zijn gekleed.

Maandagavond heeft de Nieuw Amsterdam haar eerste reis aanvaard, met meer dan 1000 passagiers. Het schip is vrijwel geheel bezet, mede tengevolge van de brand van het S.S. Lafayete en de havenstaking te Havre.

De Curaçaose Handel Mij. declareerde een dividend van 6% vorig jaar.

Uit bevoegde zijde wordt vernomen dat de Koning der Belgen, Leopold in de loop van dit jaar een officieel bezoek brengen zal aan Hare Majesteit de Koningin.

Het Bestuur van de Nederl. Indische Voetbal Unie heeft de leiders van het Nederl. Indische Voetbal team gemachtigd om met Dr. Lotsy regelingen te treffen voor de te spelen wedstrijd Nederland — Ned. Indië op de Olympia dag. Na aankomst, de 18de Mei zullen de Indische spelers naar Nederland doorreizen om daar te trainen en oefenpartijen te spelen.

SPORT.

Voor de Davis Cup te Scheveningen speelden Highan en van Swol contra Petra en Bolelli. De uitslagen luiden: 6 8; 1 6; 6 1; 7 5; 6 2.

Bij de Davis Cup wedstrijden vertoonde van Swol uitstekend spel en was hij vooral sterker dan D'Estruemeau, die tegenover het energieke spel van den Hollander zijn vorm niet kon vinden.

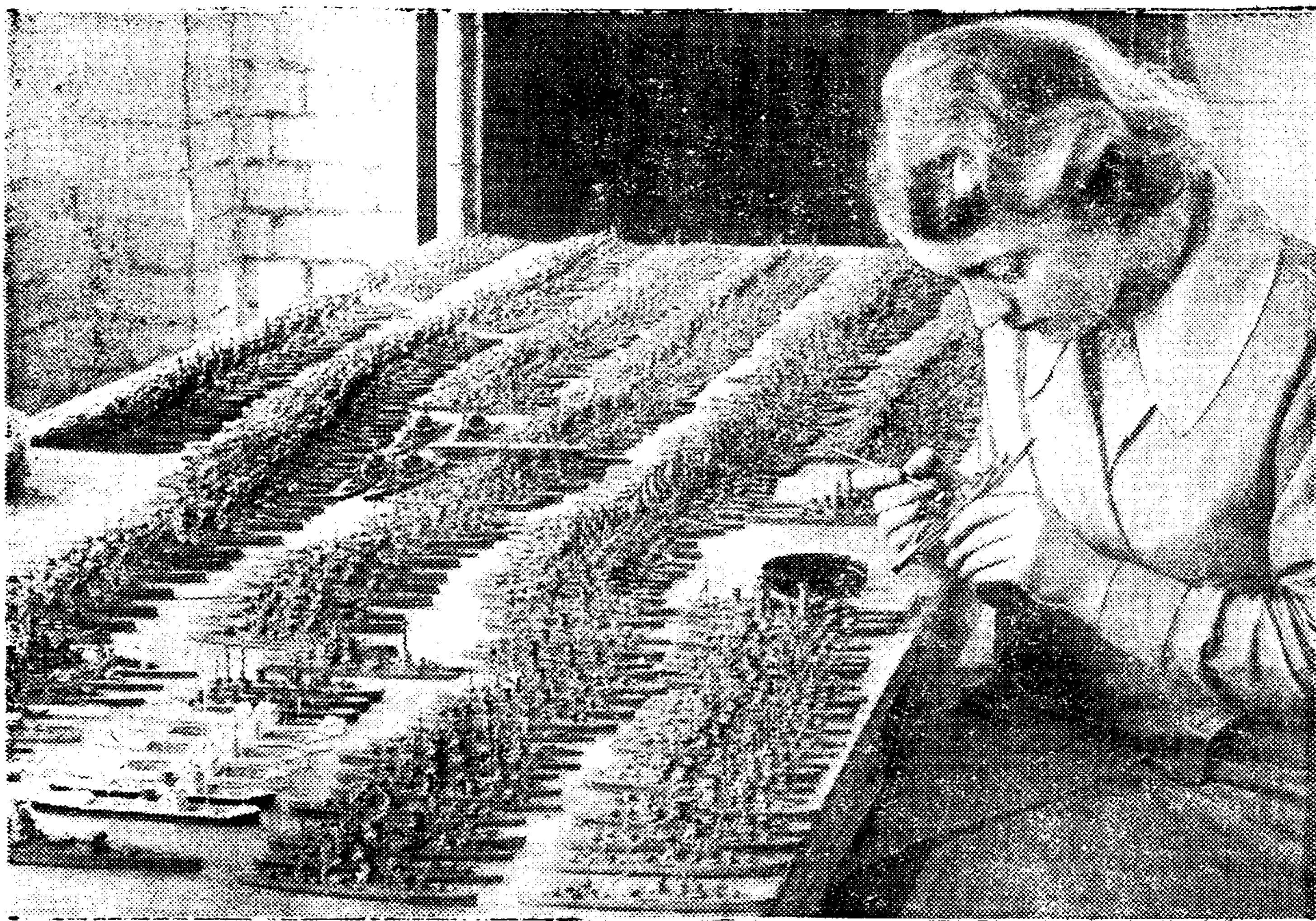
In de landenwedstrijd korfbal te Amsterdam speelde Nederland tegen België en won hiervan met 5 2.

De wedstrijd om het Voetbal kampioen van Nederland tussen Heracles en DWS eindigde in een overwinning van Heracles in 2—0.

Be Quick — PSV 2—0. Promotiewedstrijd DWV — DOS 3K2; PEC — Quick 1—5; Bleyerheide — Hero 6—1; De Valk — Miranda 2—5; Hoogezand — GRC 2—0.

De Landenwedstrijd Zwitserland — België eindigde in een overwinning der Belgen van 0—3.

Voor de Davis Cup speelde Petra tegen van Swol: 6—0, 6—3 en —2. D'Estrumeau tegen Hughan: 6—4, 6—2, 6—2, zodat Frankrijk de ronde met 3—2 heeft gewonnen.

HERBEWAPENING IN HET KLEIN. Een blik op deze grote vlootparade zou zeker het hart van elke admiraal doen kloppen. De foto is genomen vanaf een Engels gietwerk fabriek te Zuid-Wales, waar modellen van oorlogschepen voor speelgoed worden gemaakt. Hier wordt een oorlogschip geverfd.

BEKENDMAKING.

Bij den Gouvernements dienst kunnen geplaatst worden in de rang van adjunct-commies jongelieden in het bezit of van de acte Boekhouden M. O. of van het Staatspraktijkdiploma en bij voorkeur in het bezit van het diploma H.B.S. 5 j. cursus.

Aanvangsbezoldiging voor gehuwden f 3468.--, voor ongehuwden f 2616.--.

Schriftelijke sollicitaties in te zenden vóór 16 Mei 1938.

De wn. Gouvernements-Secretaris,
R. BOSKALJON.

3—1

EEN BELANGRIJKE PREEK VAN PATER ANTONIO VIEIRA.

Van den beroemden Portugesen Jezuit Pater Antonio Vieira bezitten wij een preek, die om meer dan een reden van belang is. Het is de preek uitgesproken in Bahia in 1640 gedurende de uitstelling van het H. Sacrament, in welke preek de redenaar, aan de hand van Psalm 43, de hulp Gods inroept tegen de Calvinistische Hollanders, die Bahia bedreigden.

Een Frans geschiedschrijver noemde deze preek „de geweldigste en geniaalste, die ooit van een christelijke preekstoel werd gehoord". Als een tweede Mozes spreekt Vieira in deze preek God toe om toch Zijn volk te redden en de overwinning toch niet te geven aan Zijn vijanden, de ketters. Met oratorische vrijmoedigheid herinnert hij God aan de belangen, aan Zijn belangen, die hier op het spel staan. Hij zegt ongeveer, dat God het dan zelf maar moet weten, als de Portugezen het verliezen.

In dat verband komt er een voor ons interessante passage voor: Bedenk wel, o mijn God — vergeef mij, als ik spreek als een dwaas — bedenk toch wel, aan wie Gij Brazilië gaat ontnemen en aan wie het geven. Eerst hebt Gij dit land aan ons, Portugezen, gegeven; wij hebben bloed en leven geofferd voor de verbreiding van 't ware Geloof. Wilt Gij dat land nu gaan geven aan die ketters, die tegen hun Koning en tegen hun God zijn opgestaan? Dan ware het beter geweest, als wij maar in Portugal waren gebleven. Moeten nu die Hollandse zeerovers, moet nu dat bedorven en afvallige volk de vruchten gaan plukken van onze arbeid en moeite? Maar daar Gij het aldus wilt en hebt besloten, doe dan maar wat U behaagt. Geef aan de Hollanders Brazilië, geeft hun Indië en ook Spanje, geeft hun alles, wat wij bezitten; geeft hun de hele wereld. En laat ons in de steek, verwerp ons, maak u van ons af. Maar dit zou ik tot uwe Majesteit, o Heer, willen zeggen en U herinneren: het kan nog wel eens gebeuren, dat Gij ons, die Gij nu verwerpt, zoudt willen terughebben, maar dan is het te laat.

Ik spreek zo stoutmoedig, aldus gaat Vieira voort, in navolging van uwen dienaar Job. „Si mane me quaesieris, non subsistam". Matig uwe kastijding o Heer, zo klaagt Job, anders zult Gij morgen uwen trouwen dienaar niet meer levend aantreffen. Dat kunnen wij Portugezen ook zeggen: Matig, o Heer, uwe kastijding, want wat zult Gij doen, als wij niet meer zijn. Holland moet u dan maar apostolische veroveraars geven om de standaard van het Kruis overal ter wereld te planten. Holland geve u predikers van het Evangelie om in barbaarse landen het zaad der katholieke leer uit te strooien en het met hun eigen bloed te bevochtigen. Holland verdedige de waarheid uwer Sacramenten en het gezag van de Kerk van Rome. Holland bouwe kerken, richte altaars op, wijde priesters en drage het Offer van Uw Allerheiligste Lichaam op. Holland tenslotte diene en ere U even vroom als het nu in Amsterdam, Middelburg en Vlissingen en in andere plaatsen van dat koude polderland doet!...

Tot hiertoe Vieira. Een zeer vrijmoedige preek, zoals U ziet! En sterk geredeneerd, meende de Pater. In het vuur van zijn rede spreekt hij God ironisch toe, zonder te vermoeden, dat God door ironie der geschiedenis hem aan zijn woord had kunnen houden. „Zeker, Pater Vieira, Portugal zal Brazilië verliezen en Holland zal nog eens door de mond van den Paus van Rome geroemd worden om zijn missieijver!"

Toen Brazilië op het eind der vorige eeuw in grote priesternood verkeerde, riep het Episcopaat de hulp in van het oude Europa. Vele priesters kwamen uit Italië, uit Spanje, uit Duitsland, maar ook uit het „Calvinistische" Holland.

Ik heb eens willen optellen, hoeveel Nederlandse priesters er thans in Brazilië werken. Van ons kommissariaat ken ik het getal natuurlijk het beste. Maart van dit jaar waren er 76 priesters. Maar behalve deze zijn er nog Nederlandse minderbroeders in de Provincies van Noord- en Zuid-Brazilië. Hun getal is mij niet bekend. Verder werken er ook Nederlanders bij de Franse Lazaristen, bij de Paters van Steyl, de Jezuiten en onder de wereldgeestelijken. Hun aantal is niy gemakkelijk te achterhalen.

Sinds enige jaren hebben wij in Brazilië een soort Pius-Almanak, n.l. „O Brasil Catholico" van Pater Lehmann S.V.D. Voor me ligt de 2e editie van 1936; bij het getal priesters geeft dit werk echter niet aan, wie in Nederland geboren en wie Brazilianen zijn. Ik moet dus enigszin raden. We krijgen dan de volgende getallen:

Minderbroeders 76
Lazaristen 16
Carmelieten 41
Redemptoristen 50
Congregatie v. d. H.H. Harten (Picpus) 30
Congregatie v. h. H. Sakrament 3
Misionarissen v. h. H. Hart 35
Priesters v. h. H. Hart 22
Missionarissen v. d. H. Familie 40.

Aantal Kruisheren onbekend. Dit zijn er 313, een getal, dat zeker onvolledig is (Nederlandse wereldheren enz.) en mag afgerond worden, tot 350. Dat is ongeveer een-zesde van het aantal priesters-religieuzen en ongeveer een-twaalfde van het gehele aantal priesters van Brazilië. Nog zouden we kunnen spreken van de veleandere religieuzen, clerici, lekebroeders en zusters, die uit het koude polderland hierheen zijn gekomen. Uit het voorgaande mogen we wel besluiten: het katholieke Holland werkt op buitengewone wijze mee om het katholiek geloof in Brazilië te behouden, het katholieke geloof, dat in de 16e eeuw ernstig bedreigd werd door de Protestantse Hollanders. Er is sinds de tijd van Pater Viera wel iets veranderd!

Divinopolis (Minas). Frei Enrico O.F.M. in „Het Missiewerk".

SPORT - RUBRIEK

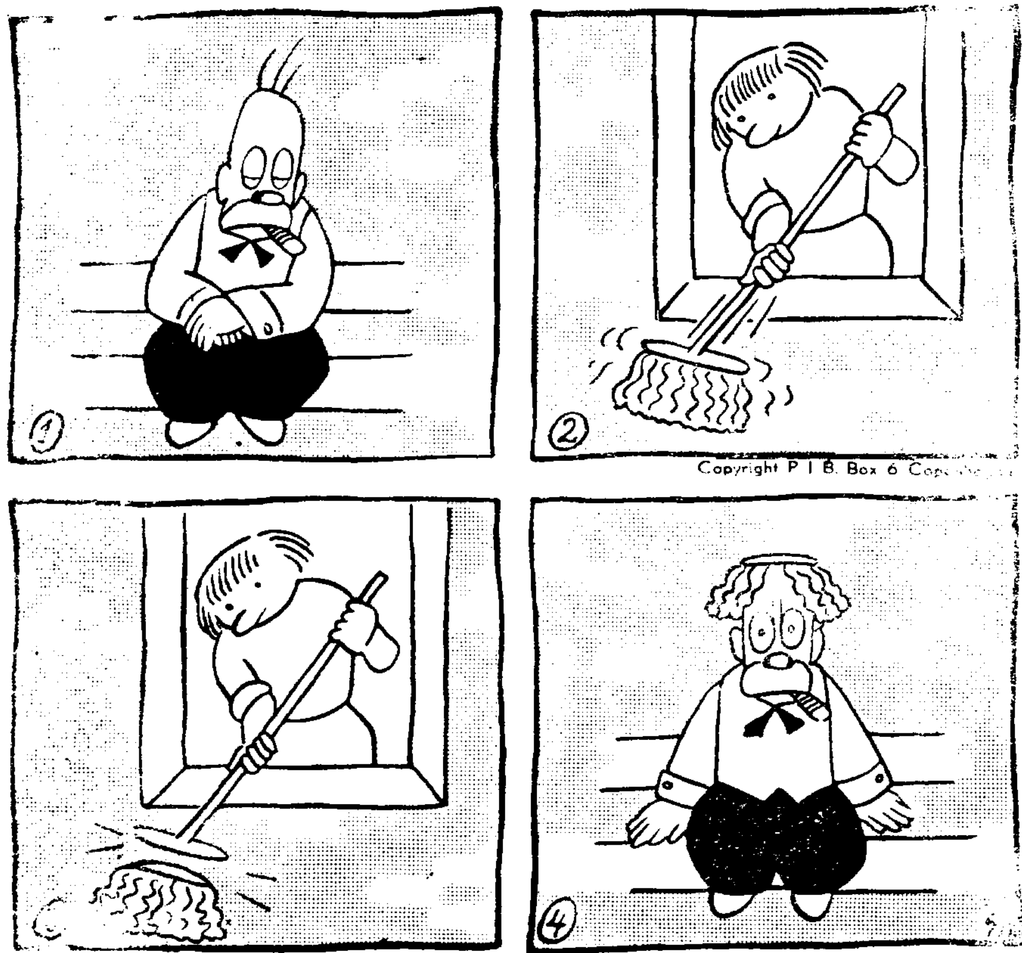
Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

COMPETITIE-STAND

A-klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten	gem.
Jong Holland	1	1	0	0	6	1	2	2.—
S.U.B.T.	2	2	0	0	4	0	4	2.—
Feyenoord	3	1	1	1	7	4	3	1.—
Asiento	2	0	2	0	4	4	2	1.—
Hercules	2	0	2	0	0	0	2	1.—
R.C.C.	2	0	2	0	1	1	2	1.—
Transvaal	2	0	2	0	3	3	2	1.—
Scherpenheuvel	3	1	1	1	1	2	3	1.—
Hollandia	3	0	0	3	1	12	0	0.00
Reserve A-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten	gem.
Asiento 2	1	1	0	0	3	1	2	2.—
Hercules 2	2	2	0	0	4	2	4	2.—
Jong Holland 2	1	0	1	0	1	1	1	1.-
S.U.B.T. 2	2	0	2	0	1	1	2	1.—
Scherpenheuvel 2	1	0	1	0	0	0	1	1.—
Hollandia 2	0	0	0	0	0	0	0	0.—
R.C.C. 2	1	0	0	1	1	2	0	0.—
Transvaal 2	1	0	0	1	1	3	0	0.—
Feyenoord 2	1	0	0	1	1	3	0	0.—
B-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten	gem.
Atletico	1	1	0	0	4	0	2	2.—
Jong Curaçao	2	1	1	0	2	1	3	1.50
Be Quick	1	0	1	0	0	0	1	1.—
D.C.C.	2	1	0	1	2	2	2	1.—
Arsenal	2	1	0	1	2	5	2	1.—
Atlantico	2	0	1	1	1	2	1	0.50
Hilversum	2	0	1	1	0	1	1	0.50
Sparta	0	0	0	0	0	0	0	0.—

ADAMSON KRIJGT KRULHAAR.

RIJDENDE STERREN. Grace Bradley en Bill Boyd, de twee Hollywood sterren, zijn hartstochtelijke rijders, die gedurende het maken van films in de studio's, verschillende malen een ritje doen op hun prachtige Arabische paarden.